

Littafin Daniyel — Na Tamanin da Biyar

Bayyana Tafiyar Annabci: Alakar Allahntaka ta Muhimman Matakan Tarihi

Jeff Pippenger

2024-02-18

Shekaru dāri da ashirin da shida bayan tawaye na 1863, a shekara ta 1989 aka buɗe hatimin ayoyi shida na ƙarshe na Daniyel goma sha ɗaya. Ilimin da aka fara buɗe hatiminsa a waccan shekarar shi ne fahimtar layukan gyara na tarihin mai tsarki, da kuma wahayi cewa dukansu suna daidaici da juna. Sa’an nan kuma a 1992, hasken ayoyi shida na ƙarshe ya fara bayyana a hankali. Gabatarwar farko ta jama’a game da waɗannan gaskiyoyi ta kasance a 1994, kuma batun shi ne layukan gyara. A 1996, aka wallafa wata mujalla mai taken The Time of the End, wadda ta bayyana ayoyi shida na ƙarshe na Daniyel goma sha ɗaya.

Shekarar 1996 ita ce shekarar da aka tsara saƙon a hukumance, wanda alama ce ta hanya da take daidai da tsara saƙon William Miller a hukumance a shekara ta 1831. Saƙon Miller shi ne shelanta buɗewar shari’a, kuma ayoyi shida na ƙarshe na Daniel goma sha ɗaya su ne shelanta rufe shari’ar. Batun saƙon Miller shi ne lokacin annabci kamar yadda aka bayyana a cikin Littafi Mai Tsarki. Batun ayoyi shida na ƙarshe na Daniel goma sha ɗaya kuwa shi ne Roma ta zamani (sarkin arewa na ƙarya). Hanyar da aka bayyana wa Miller ita ce Ka’idojinsa 14 na Fassarar Annabci. Hanyar da aka bayyana a 1989 kuwa ita ce “layi bisa layi” ta motsin gyara.

Aikin Miller ya haɗa da kafa Maganar Allah a matsayin mai iko, sabanin al’adu da ƙa’idojin papacy da suka kasance suna aiki a duniya har tsawon shekaru dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin. Saboda wannan dalili, an fara wallafa saƙon Miller a shekara ta 1831 (ta haka ne aka ba saƙon Miller tsari na doka), daidai shekaru dāri biyu da ashirin bayan fitar da Littafi Mai Tsarki na King James. Aikin Future for America kuwa shi ne gano rawar da Amurka take takawa wajen warkar da mummunan raunin papacy a lokacin dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba. Saboda wannan dalili, an wallafa mujallar The Time of the End a shekara ta 1996 (ta haka ne aka ba saƙon tsari na doka), daidai shekaru dāri biyu da ashirin bayan farkon Amurka a shekara ta 1776.

Ba a gane shekaru dāri biyu da ashirin da suka ɗaure jigon kowane motsin gyara tare da wani ma’aunin nuni na tarihi ba sai daɗe bayan 11 ga Satumba, 2001, domin sai da bala’i na uku ya iso a wannan kwanan wata Ubangiji ya komo da mutanensa zuwa ga tsoffin hanyoyi na Irmiya sura ta shida, aya ta sha shida da ta sha bakwai. A can ne aka sake gano hasken “lokuta bakwai,” kuma yayin da wannan haske ya bunkasa sai ya bayyana cewa dāri biyu da ashirin ne adadin da ke haɗa Daniyel takwas, aya ta sha uku da ta sha huɗu tare. A aya ta sha uku an bayyana wahayin “chazon” na tarihin annabci, kuma a aya ta sha huɗu an bayyana wahayin “mareh” na “bayyanuwa.” Haɗin da ke tsakanin waɗannan ayoyi biyu shi ne abin da Jibrilu ya zo ya koyar wa Daniyel, kuma Daniyel yana wakiltar mutanen Allah a kwanaki na ƙarshe waɗanda za su fahimci haɗin da ke tsakanin waɗannan wahayi biyu.

Wahayin aya ta goma sha uku yana wakiltar “lokuta bakwai” (shekaru dubu biyu da dari biyar da ashirin), kuma wahayin aya ta goma sha huɗu yana wakiltar kwanaki dubu biyu da dari uku (shekaru). “Lokuta bakwai” a kan mulkin kudu na Yahuda, wanda yake wakiltar Yahuda, Urushalima da Haikali, sun fara a shekara ta 677 K.H., kuma shekaru dubu biyu da dari uku da ke bayyana maidowar Urushalima da Haikali sun fara a shekara ta 457 K.H.

Shekaru dari biyu da ashirin ne suka haɗa waɗannan wahayi biyu wuri guda, kuma an gane lambar dari biyu da ashirin a matsayin alama ta alaƙar da ke tsakanin tattake runduna da Wuri Mai Tsarki da ikon hallakarwa na arna da na papanci suka yi, abin da aka wakilta a matsayin warwatsewa da fushin Allah. Shekaru dari biyu da ashirin sun haɗa wahayin aikin Shaidan na tattake Wuri Mai Tsarki da kuma wahayin aikin ibada na mayar da wannan Haikali ɗaya. Saboda haka, shekaru dari biyu da ashirin alama ce da ke wakiltar tsattsarkar alaƙa.

Kamar yadda tafiyar Millerite ta ƙare a tawaye na shekara ta 1863, sa’an nan kuma bayan shekaru dari da ashirin da shida tafiyar mala’ika na uku ta iso, ta haka tana jaddada cewa waɗannan tafiyoyi biyu suna da alaƙa ta hanyar alamar annabci ta “sau bakwai” (dari da ashirin da shida), haka nan kuma shekaru dari biyu da ashirin sun haɗa kafuwar saƙon Littafi Mai Tsarki da Miller ya yi a 1831 da wallafar Littafi Mai Tsarki na King James a 1611; haka ma wannan lokaci ɗaya ya haɗa Future for America da farkon Amirka, yayin da yake bayyana ƙarshen Amirka.

A ranar 22 ga Oktoba, 1844, Manzoni Alkawari ya zo cikin haikali nan da nan, wanda Shi ne ya gina a cikin shekaru arba’in da shida daga 1798, ƙarshen fushin farko, har zuwa 1844, ƙarshen fushin ƙarshe. Zuwansa cikin haikalin ya rigaya ya samu gabaci ta wurin zubowar Ruhu Mai Tsarki a cikin motsin Kukan Tsakar Dare, wanda shigowar Almasihu cikin nasara zuwa Urushalima ta riga ta kwatanta a annabce. Waɗannan shaidu biyu suna tabbatar da cewa idan aka maimaita motsin Kukan Tsakar Dare a cikin kwanaki na ƙarshe, Almasihu zai kasance ya gina haikalin mutum dubu dari da arba’in da huɗu. Waɗannan motsi biyu inda Kukan Tsakar Dare na misalin budurwai goma yake cika suna daidaita da juna.

“Sau da yawa ana mai da hankalina ga misalin budurwai goma, biyar daga cikinsu masu hikima ne, biyar kuma wawaye. An cika wannan misali kuma za a cika shi daidai yadda yake har zuwa ga kowane daki-daki, gama yana da wani amfani na musamman ga wannan lokaci, kuma, kamar saƙon mala’ika na uku, an cika shi kuma zai ci gaba da kasancewa gaskiyar yanzu har zuwa ƙarshen zamani.” Review and Herald, 19 ga Agusta, 1890.

Tarihin Millerites (motsin mala’ika na fari), yana wakiltar bayyanar ikon Allah mai ƙaruwa a hankali wadda ta fara ne sa’ad da aka buɗe littafin Daniyel a shekara ta 1798. Ikon ya ƙaru sa’ad da mala’ikan Ru’ya ta Yohanna sura ta goma ya sauko a ranar 11 ga Agusta, 1840. Sa’an nan rashin cika bege na farko na ranar 19 ga Afrilu, 1844 ya zo, kuma a ƙarshe ya kai ga zubowar Ruhu Mai Tsarki a taron sansani na Exeter da ya fara a ranar 12 ga Agusta, 1844, kuma ya ci gaba da bazuwa kamar igiyar ruwa mai ƙarfi a kan ƙasar har zuwa 22 ga Oktoba, 1844.

Tarihin Future for America (motsin mala’ika na uku), yana wakiltar ƙara bayyanuwar ikon Allah wadda ta fara sa’ad da aka buɗe littafin Daniyel a shekara ta 1989. Ikon ya ƙaru sa’ad da mala’ikan Wahayi goma sha takwas ya sauko a ranar 11 ga Satumba, 2001. Sa’an nan kuma sai takaicin farko

na ranar 18 ga Yuli, 2020 ya zo, wanda a karshe zai kai ga zubowar Ruhu Mai Tsarki wanda zai ci gaba da bazuwa kamar gobarar dawa a kan duniya har sai Mika'ilu ya tashi, kuma lokacin gwaji na dan'adam ya rufe.

A ranar 22 ga Oktoba, 1844, annabce-annabce da dama sun cika; ta haka ne aka gane cewa a dokar Lahadi da take gabatowa nan ba da dadewa ba, annabce-annabce da dama za su sāke cika. Daya daga cikin waɗannan annabce-annabcen shi ne jinkirin wahayin kamar yadda aka wakilta a cikin Habakkuk sura ta biyu. Habakkuk sura ta biyu ta bayyana gogewar motsin mala'ika na fari da na uku duka biyun. Duka waɗannan motsin biyu suna fuskantar muhawara game da sahihiyar hanyar fahimtar Littafi Mai Tsarki, wadda ake aiwatarwa tsakanin wakilan wannan motsi da mutanen da aka zaɓa a dā, waɗanda ake wucewa a gefe a yayin tafiyar wannan muhawara.

Sakon da masu tsaro na tarihin mala'ika na fari za su kāre shi ne tantance gaskiyoyi (duwatsun ado na Miller), waɗanda a karshe aka wakilta a kan tsararrun zane-zane biyu masu tsarki na 1843 da 1850. A cikin tafiyar muhawarar za a yi wani baƙin ciki na rashin cika tsammani wanda ya nuna rabuwa daga ajin biyu masu gaba da juna, da kuma kira zuwa ga zurfafa tsarkake kai ga masu aminci.

Sa'an nan Habakkuk ya bayyana bambanci tsakanin rukunai biyu da suke cikin aikin gwajin muhimman gaskiyoyi na tushe. Wannan aikin gwaji, wanda ya haɗa da muhawarar da ta gudana tsakanin rukunai biyun da ta yi shiru a ranar 22 ga Oktoba, 1844, ya kare dai-dai a inda sura ta biyu ta Habakkuk ta kare.

Amma Ubangiji yana cikin haikalinsa mai tsarki; bari dukan duniya ta yi shiru a gabansa.
Habakkuk 2:20.

Ubangiji ya shigo cikin haikalinsa na Millerite ba zato ba tsammani, kuma a sa'an nan dukan duniya ta yi shiru, gama Ranar Kafara ta antitypical ta iso, kuma shari'ar matattu ta fara. Tarihin annabci na Habakkuk sura ta biyu ya kare a ranar 22 ga Oktoba, 1844, kuma Yesu kullum yana danganta karshen abu da farkon abu. Farkon wahayi biyu na shekaru dubu biyu da dari biyar da ashirin na tattaka wuri mai tsarki da runduna, da kuma wahayin maido da wuri mai tsarki da runduna, sun fara tare, amma an raba su da shekaru dari biyu da ashirin, kuma lokacin da suka kare, an bayyana cewa sun kare, a Habakkuk sura ta BIYU aya ta ASHIRIN.

A cikin dokar Lahadi mai zuwa ba da dadewa ba, annabce-annabce da dama za su cika. Daya daga cikin waɗannan annabce-annabcen shi ne jinkirin wahayin kamar yadda aka wakilta a Habakkuk sura ta biyu. Habakkuk sura ta biyu tana bayyana abin da kungiyar mala'ika na farko da ta mala'ika na uku suka fuskanta. Duka waɗannan kungiyoyi biyu sun gamu da muhawara game da ingantacciyar hanyar binciken Littafi Mai Tsarki, wadda ake aiwatarwa tsakanin waɗanda suke wakiltar kungiyar da kuma mutanen da aka taɓa zaɓa a dā, waɗanda ake ketarewa a cikin tafiyar wannan muhawara.

Sakon da ya kamata masu gadin tarihin mala'ika na uku su kāre shi ne tantance gaskiyoyin nan (duwatsun daraja na Miller), waɗanda a karshe aka wakilta a kan taswirori biyu masu tsarki na 1843 da 1850. A cikin tafiyar muhawarar, an sami wani babban baƙin ciki da ya nuna rabuwa

tsakanin aji biyu masu gaba da juna, tare da kira zuwa ga zurfafa keɓantuwar kai ga masu aminci. Sa'an nan Habakkuk ya fayyace bambancin da yake tsakanin waɗannan aji biyu da suke cikin tsarin gwada gaskiyoyin tushe. Wannan tsarin gwaji, wanda aka wakilta ta wurin muhawarar tsakanin waɗannan aji biyu, zai kare gaba ɗaya a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba, a daidai inda babi na biyu na Habakkuk ya kare.

Amma Ubangiji yana cikin haikalinsa mai tsarki: bari dukan duniya ta yi shiru a gabansa.
Habakkuk 2:20.

Ubangiji zai shiga cikin haikalin mutanen dubu ɗari da arba'in da huɗu ba zato ba tsammani, kuma sa'an nan dukan duniya za ta yi shiru, gama Ranar Kafara ta misali na gaskiya za ta kai ga shari'ar masu rai. Tarihin annabci na Habakkuk sura ta biyu yana karewa a dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba, kuma Yesu kullum yana danganta karshen abu da farkon abu.

Shari'ar masu rai ta fara ne a ranar 11 ga Satumba, 2001, amma shari'ar tsari ne. Wannan tsari yana farawa ne da gidan Allah, sa'an nan ya kai ga wani matsayi inda hukunci yake sauka a kan waɗanda suke a wajen gidan Allah. Sa'ad da aka rushe manyan gine-ginen Birnin New York, hukuncin da mala'ikan hatimi ya wakilta, yana bi ta cikin Urushalima yana sa alama a kan waɗanda suke nishi suna kuka saboda abubuwan bankyama da ake yi a cikin ikilisiya, haka kuma abubuwan bankyama da ake yi a cikin kasar, ya fara. A dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba, Almasihu zai riga ya gama aikin gina haikalin mutane dubu ɗari da arba'in da huɗu, kuma mala'ikun hallaka za su kawo hukunci a kan Urushalima.

Sai a daga mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu a matsayin tuta, sa'an nan kuma shari'ar masu rai ta fara domin sauran garken, wanda Edom, Mowab, da manyan daga cikin 'ya'yan Ammon suke wakilta a Daniyel sura ta goma sha ɗaya, aya ta arba'in da ɗaya.

Ko ana la'akari da motsin Millerite na mala'ika na fari ko kuwa babbar motsi ta mala'ika na uku, cikakken tarihin motsin gyarawa yana wakiltar wani faruwa mai ci gaba na bayyanuwar gaskiya, wadda take kaiwa kololuwarta da zubar da Ruhu Mai Tsarki. Zubar da Ruhu Mai Tsarki ita ce cibiyar annabce-annabcen kwanaki na karshe. Wannan ne ya sa budurwai marasa hikima ba su da mai, amma masu hikima suna da shi. Man shi ne ruwan sama.

Suna cewa, In mutum ya kori matarsa, ta rabu da shi, ta zama ta wani mutum dabam, zai sa'ke komawa gare ta ne? Ashe, wannan kasa ba za ta kazantu kwarai ba? Amma ke, kin yi karuwanci da masoya masu yawa; duk da haka, ki komo gare Ni, in ji Ubangiji. Daga idanunki zuwa wurare masu tsawo, ki duba inda ba a kwana da ke ba. A gefen hanyoyi kin zauna kina jiransu, kamar Balarabe a jejin hamada; kin kazantar da kasar da karuwancinki da muguntarki. Saboda haka aka hana ruwan sama zuba, ba a kuwa sami ruwan karshen damina ba; kuma kina da goshin karuwa, kin fi jin kunya. Ashe, tun daga wannan lokaci ba za ki yi kira gare Ni ba, kina cewa, Ubana, Kai ne jagoran furuciyata? Irmiya 3:1-4.

A cikin wannan nassi (kuma dukan annabawa suna magana game da kwanakin karshe), Allah ya bayyana cewa mutanensa sun yi karuwanci, har ya kai ga suna da goshin karuwa. Karuwar kwanakin karshe ita ce ikon Paparoma, kuma goshi yana wakiltar yanke shawara da gangan. Mutanen Allah na kwanakin karshe mugaye ne, amma Allah yana gabatar da kira na karshe, ko da

yake sun kai wani matsayi inda suka zo ga irin wannan shawara daya da karuwar. Sun haɓaka hali da ƙarni na huɗu yake wakilta, inda suke shirye su bauta wa rana kamar yadda aka wakilta a cikin ƙarni na huɗu na sura ta takwas ta Ezekiyel.

“Lokaci ya yi da haske na gaskiya zai haskaka a tsakiyar duhun dabi’a. An aika sakon mala’ika na uku zuwa ga duniya, yana gargadin mutane kada su karɓi alamar dabbar ko ta surarta a goshinsu ko a hannuwansu. Karɓar wannan alama na nufin zuwa ga irin wannan shawara da dabbar ta yi, da kuma goyon bayan ra’ayoyi iri daya, cikin hamayya kai tsaye da maganar Allah. Game da dukan waɗanda suka karɓi wannan alama, Allah ya ce, ‘Shi ma zai sha ruwan inabin fushin Allah, wanda aka zuba ba tare da gaurayawa ba cikin ƙoƙon hasalarsa; kuma za a azabtar da shi da wuta da kibiritu a gaban mala’iku masu tsarki, da kuma a gaban Dan Ragon.’” Review and Herald, July 13, 1897.

Irmiya yana bayyana mutanen Allah na kwanaki na ƙarshe a matsayin waɗanda tuni suke da goshin karuwa. Suna dab da karɓar alamar dabbar domin su “mugaye” ne. A cikin nassin da aka ambata yanzu Sister White ta ci gaba da cewa:

“Idan an gabatar muku da hasken gaskiya, yana bayyana Asabar ta umarni na huɗu, yana kuma nuna cewa babu wani tushe a cikin maganar Allah domin kiyaye Lahadi, amma duk da haka har yanzu kuna manne wa Asabar ta ƙarya, kuna ƙin tsarkake Asabar wadda Allah yake kira ‘ranata mai tsarki,’ sai ku karɓi alamar dabbar. Yaushe ne wannan yake faruwa?—Sa’ad da kuka yi biyayya ga dokar da ta umarce ku ku daina aiki a ranar Lahadi ku bauta wa Allah, alhali kuna sane cewa babu ko kalma guda a cikin Littafi Mai Tsarki da ke nuna cewa Lahadi wani abu ne dabam da ranar aiki ta yau da kullum, kun yarda ku karɓi alamar dabbar, kuma kun ƙi hatimin Allah. Idan muka karɓi wannan alama a goshinmu ko a hannuwanmu, hukunce-hukuncen da aka furta a kan masu rashin biyayya dole ne su sauko a kanmu. Amma hatimin Allah mai rai ana sa shi a kan waɗanda da lamiri mai tsabta suke kiyaye Asabar ta Ubangiji.”

“Sai Allah ya ga cewa muguntar mutum ta yi girma a duniya, kuma dukan tunanin zucin zuciyarsa mugunta ce kawai kullum.... Duniya kuma ta lalace a gaban Allah, kuma duniya ta cika da tashin hankali.... Sai Allah ya ce wa Nuhu, Ƙarshen dukan masu rai ya zo a gabana; gama duniya ta cika da tashin hankali ta wurinsu; kuma, ga shi, zan hallaka su tare da duniya.’ Za a kawar da su ne domin sun ƙazantar da duniya wadda Allah ya halitta domin jama’a masu adalci su more ta.”

“‘Kamar yadda yake a kwanakin Nuhu,’ in ji Almasihu, ‘haka ma zai kasance a kwanakin Dan Mutum.’ Ashe ba haka yake ba? Duk wanda zai duba jaridun yau da kullum zai ga dogon jerin laifuffuka—buguwar giya, sata, fashi, almundahana, kisankai. Wani lokaci ma ana kashe iyalai gaba daya, domin a biya wa mutumin nan muguwar sha’awarsa ta mallakar kuɗi ko dukiya da ba tasa ba. Lallai duniya tana ƙara zama kamar yadda take a kwanakin Nuhu, domin mutane suna wulaƙanta umarnan Allah a fili.” Review and Herald, July 13, 1897.

Irmiya yana tantance mutanen Allah na kwanaki na ƙarshe waɗanda suke gab da rusuna wa rana, kuma sa’ad da ya yi haka ya bayyana cewa, “An hana ruwan sama, kuma ba a yi ruwan ƙarshen ba; kuma kina da goshi irin na karuwa, kin ƙi jin kunya.” “Miyagu” daga cikin mutanen Allah a

kwanaki na ƙarshe ba sa karɓar ruwan ƙarshen, kuma sun ƙi jin kunya, gama tunaninsu sun zama mugaye kullum, kamar yadda tarihin Nuhu yake wakilta, haka kuma da dakunan siffofi a cikin ƙazanta ta biyu ta Ezekiyeɓ sura ta takwas.

Irmiya ya nuna mugaye marasa kunya na mutanen Allah a kwanaki na ƙarshe su “yi kuka” “daga” wannan “lokaci” zuwa ga “mai shiryar da” “ƙuruciyarsu.” Mai shiryar da ƙuruciyar Adventism shi ne alluna biyu na Habakkuk da duwatsu masu daraja da aka wakilta a kansu. Bege kaɗai na kuɓuta daga muguntar da take gab da jawo mutuwa ta har abada a kan mugaye na mutanen Allah a kwanaki na ƙarshe shi ne a yi kuka ga Allah wanda shi ne mai shiryarwa a farkon farko, wanda ya iso a “lokacin ƙarshe” a shekara ta 1798.

Babban batun a tarihin mala’ika na farko ko na uku shi ne ko za ka karɓi ko ba za ka karɓi ruwan sama na ƙarshe ba. Ruwan sama na ƙarshe ya fara ne sa’ad da al’ummai suka husata a ranar 11 ga Satumba, 2001.

“A wannan lokaci, sa’ad da aikin ceto yake dab da ƙarewa, wahala za ta zo a bisa duniya, kuma al’ummai za su yi fushi, duk da haka za a kange su domin kada su hana aikin mala’ika na uku. A wannan lokaci ne ‘ruwan sama na ƙarshen zamani,’ ko wartsakarwa daga gaban Ubangiji, za su zo, domin su ba da iko ga murya mai ƙarfi ta mala’ika na uku, kuma su shirya tsarkaka su tsaya a lokacin da annobai bakwai na ƙarshe za a zubo su.” Early Writings, 85.

“Ruwan sama na ƙarshe,” wanda kuma ake bayyana shi da suna “warkarwar,” ya fara ne sa’ad da al’ummai suka fusata, kuma a wannan lokaci ne “aikin ceto” ya fara rufewa. Mala’iku huɗu na Ru’ya ta Yohanna bakwai suna riƙe da iskoki huɗu domin hana su, yayin da ake kammala hatimin dubu ɗari da arba’in da huɗu; kuma a cikin Ezekiyeɓ sura tara, an wakilci wannan aiki ta wurin mala’iku suna sa alama a goshin waɗanda suke nishi da kuka saboda ƙazamai da ake aikatawa a Urushalima. A ranar 11 ga Satumba, 2001 mala’ikun suka fara aikin rufewa na sa alama a goshin dubu ɗari da arba’in da huɗu.

Aikin ƙarshe na mala’ika na uku yana cika ne a lokacin zubowar ruwan sama na ƙarshe, wanda kuma shi ne “wartsakewar”, wanda saƙo ne.

Ga waɗanda ya ce musu, “Wannan ita ce hutu wadda za ku sa masu gajiya su huta da ita; kuma wannan ita ce wartsakewa”: duk da haka ba su so su saurara. Ishaya 28:12.

Sakon da suka ƙi su ji a cikin Ishaya shi ne saƙon da ake isarwa ta bakin masu yin tuntuɓin harshe, kuma shi ne saƙon gwaji da ke wakiltar tsarin “layi bisa layi.”

Amma maganar Ubangiji ta zama musu umarni bisa umarni, umarni bisa umarni; layi bisa layi, layi bisa layi; kaɗan a nan, kaɗan a can; domin su tafi, su faɗi da baya, a kakkarya su, a kama su da tarko, a kama su. Saboda haka ku ji maganar Ubangiji, ku mutane masu reni, masu mulkin wannan jama’a da ke Urushalima. Domin kun ce, Mun kulla alkawari da mutuwa, tare da lahira kuma muna da yarjejeniya; sa’ad da bulalar ambaliya za ta ratsa, ba za ta zo mana ba: gama mun mai da ƙarya mafakarmu, kuma a ƙarƙashin yaudara muka boye kanmu. Ishaya 28:13–15.

Maganar Ubangiji, wadda ita ce sakon hutawa da wartsakewa (ruwan sama na karshe), wadda take sa su “tafi, su fāḍi a baya, a karya su, a kama su da tarko, a kuma cafke su,” an ba da ita ga “mazan masu ba’a, waḍanda suke mulkin wannan jama’a da ke Urushalima.” Urushalima ce wurin da mala’iku suke sa alama a kan waḍanda suke nishi suna kuka, kuma dattawan farko da suka ci amanar amana su ne na farkon fāḍuwa.

“An sa alamar ceto a kan waḍanda ‘suke nishi kuma suke kuka saboda dukan abubuwan kyama da ake aikatawa.’ Yanzu mala’ikan mutuwa yana fita, kamar yadda aka wakilta a cikin wahayin Ezekiyel ta wurin mutanen da suke da makaman kisa, waḍanda aka ba su umarni cewa: ‘Ku kashe gaba ḍaya tsofaffi da matasa, ’yan mata, da kananan yara, da mata; amma kada ku kusanci kowane mutum wanda alamar take a kansa; kuma ku fara daga haikalina.’ Annabin ya ce: ‘Sai suka fara daga dattawan da suke a gaban gidan.’ Ezekiyel 9:1–6. Aikin hallaka yana farawa ne a tsakanin waḍanda suka yi ikirarin zama masu tsaron ruhaniya na mutane. Masu gadi na karya su ne na farko da za su fāḍi. Babu masu tausayi ko masu rangwame. Maza, mata, ’yan mata, da kananan yara suna halaka tare.” The Great Controversy, 656.

Za mu ci gaba da yin magana game da karuwar sani da ta zo a 1989, a talifi na gaba.

“Shi wanda yake ganin abin da yake farkashin fusha, wanda yake karanta zukatan dukan mutane, ya ce game da waḍanda suka sami babban haske: ‘Ba su shan baƙin ciki ko mamaki saboda yanayinsu na ḍabi’a da na ruhaniya.’ Hakika, sun zaɓi hanyoyinsu na kansu, kuma ransu yana jin daɗi cikin abubuwan bankyama nasu. Ni ma zan zaɓa musu ruḍe-ruḍensu, in kuwa kawo musu abubuwan da suke tsoro; domin sa’ad da na kira, ba wanda ya amsa; sa’ad da na yi magana, ba su saurara ba: amma suka aikata mugunta a gabana, suka kuma zaɓi abin da ban ji daɗinsa ba.’ ‘Allah kuwa zai aiko musu da ruḍi mai farki, domin su gaskata karya,’ domin ba su karɓi kaunar gaskiya ba, domin su sami ceto, ‘amma sun ji daɗi cikin rashin adalci.’ Ishaya 66:3, 4; 2 Tassalunikawa 2:11, 10, 12.”

“Malamin sama ya yi tambaya: ‘Wace ruḍu ce mafi farki da za ta iya yaudarar tunani fiye da riƙon cewa kuna ginawa bisa tushe mai kyau, kuma Allah yana karɓar ayyukanku, alhali kuwa a zahiri kuna aiwatar da abubuwa masu yawa bisa ga hikimar duniya kuma kuna yin zunubi ga Jehobah? Kai, babban yaudara ne, ruḍu mai jan hankali ne, wanda yake mamaye tunani sa’ad da mutane waḍanda a ḍa sun san gaskiya, suka rikita siffar ibada da ruhunta da ikonta; sa’ad da suke ḍauka cewa su masu arziki ne, sun karu da dukiya, kuma ba su bukatar kome ba, alhali kuwa a zahiri suna bukatar kome da kome.’” Testimonies, juzu’i na 8, 249, 250.